

ת"פ (רמלה) 2513-08-23 - מדינת ישראל נ' דמוז טסמה

ת"פ (רמלה) 2513-08-23 - מדינת ישראל נ' דמוז טסמהשלום רמלה

ת"פ (רמלה) 2513-08-23

מדינת ישראל

נגד

דמוז טסמה

בית משפט השלום ברמלה

[07.07.2025]

כבוד השופט טל ענר

גזר דין

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירות איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 והחזקת סכין שלא כדין, לפי סעיף 186(א) לחוק.

כתב האישום

2. ביום 2.7.2022 הגיע הנאשם לבית המתלון, שכנו בבית משותף בלוד, כשהוא אוחז סכין מטבח. כאשר פתח המתלון את הדלת הפנה הנאשם את הסכין לכיוונו. בתגובה תפס המתלון את ידו של הנאשם, והנאשם צעק "מי עשה רעש אתמול בלילה", אז אמרה חברתו של המתלון שנכחה במקום שיש ילדים בבית ושהיא מזמינה משטרה. בתגובה לכך הכניס הנאשם את הסכין לכיסו. בהמשך צעק הנאשם, חברתו של המתלון הזהירה בשנית שתזעיק משטרה, ובתגובה אמר הנאשם שהוא יורד לביתו ועזב את המקום.

ראיות וטיעונים לעונש

3. שירות המבחן הגיש תסקיר בעניינו של הנאשם. מן התסקיר עולה כי הנאשם נשוי ואב לשלושה, מתגורר בלוד ועובד כראש צוות טכנאי תקשורת בחברת "אלקטרה טכנולוגיות חכמות"; הנאשם חושש שהרשעה תפגע במקור פרנסתו, כיוון שלצורך עבודתו ישנם לקוחות להם נדרשים אישורים ביטחוניים (הוגש מן המעסיק). הנאשם עלה ארצה עם אמו ואחיותיו בשנת 1991. בהיותו כבן 14, אמו נפטרה ומותה השפיע עליו באופן מטלטל. אביו מבוגר וחולה והוא מטפל בו יחד עם אחיו. בעברו של הנאשם הרשעה קודמת שהתיישנה (עבירות משנת 2002).

4. הנאשם לקח אחריות על מעשיו, ביטא צער ומבין כי עליו היה להתנהל אחרת. הוא מייחס את התנהלותו לתחושת התסכול והדאגה לשלום ילדיו אשר היו חשופים באופן מתמשך לאירועי אלימות ותוקפנות כלפיהם מאחרים המתגוררים בבניין, ובשל רצונו להעניק לילדיו חווית ילדות שונה מזו בה הוא עצמו גדל. שירות המבחן העריך כי מדובר באדם בעל ערכים חיוניים, והתנהלותו באירוע אינה מאפיינת את אורח חייו מזה שנים רבות. כגורמי סיכוי צוינו הכרתו באחריות למעשיו, לתוצאותיהם ולהשלכותיהם, ולכך שההליך המשפטי מהווה גורם מרתיע עבורו. כגורמי סיכון קבעו כי בסיטואציות בהן הנאשם חש פגיעות וכי צרכיו אינם נראים, ייתכן קושי בוויסות. רמת הסיכון מן הנאשם הוגדרה נמוכה.

5. נוכח הבעת החרטה וההתרשמות כי הפיק לקחים, ניהול אורח חיים תקין ונורמטיבי לאורך חייו הבוגרים, וכדי לא לפגוע באפשרויות תעסוקה בעתיד, הומלץ על ביטול ההרשעה, צו מבחן לשנה ושל"צ בהיקף של 180 שעות.
6. המאשימה עמדה על הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם ובהתבסס על פסיקה אליה הופנית עתרה למתחם ענישה של 6 עד 15 חודשי מאסר. התבקשתי לגזור על הנאשם עונש בתוך המתחם, 7 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לצד רכיבי ענישה נלווים.
7. הנאשם מבקש שהרשעתו תבוטל והמלצת שירות המבחן תאומץ במלואה. הודגשו נסיבות ביצוע העבירה, שיקולי השיקום, תפקודו הנורמטיבי של הנאשם בכל מישורי חייו במשך שנים רבות והחשש שענישה ממשית (אפילו בעבודות שירות) תדרדר את מצבו ותפגע כלכלית במשפחתו.
8. הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו, הגדירם כ"טעות איומה" וביקש את התחשבות בית המשפט בענישה שלא תפגע בפרנסת משפחתו.
- שאלת ביטול ההרשעה
9. אקדים ואומר שיש לדחות את בקשת הנאשם לבטל את ההרשעה (כפי שהמליץ שירות המבחן). כידוע, ביטול הרשעה מהווה חריג לכלל לפיו, כאשר מוכחת אשמתו של אדם התוצאה היא הרשעה בדיון (ע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל). לצד זאת נקבע בעניין כתב ובפסיקה ענפה מאוחרת להלכה זו, שניתן במקרים חריגים להימנע מהרשעת הנאשם. הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטברותם של שני תנאים: (א) סוג העבירה ונסיבות הביצוע מאפשרים לוותר על ההרשעה מבלי לפגוע מהותית בשיקולי הענישה האחרים; (ב) על ההרשעה לפגוע באופן חמור בשיקום הנאשם, שעליו להוכיח קיומו של נזק קונקרטי שייגרם מהרשעתו. על הטוען לאי הרשעה לבסס את הטענה לנזק קונקרטי ואין די בהצגת אפשרויות תיאורטיות עתידיות בהם עלול להיגרם לנאשם נזק (ר' ע"פ 9118/12 פריגין נ' מדינת ישראל (1.1.2013); רע"פ 5018/18 בוזגלו נ' מדינת ישראל (21.10.18)).
10. ביישום לענייננו, גם אם ניתן לקבוע בדוחק שנסיונות ביצוע העבירה צולחות את המבחן הראשון, הנאשם לא הצביע על נזק קונקרטי שייגרם לו. ראשית אין אינדיקציה שהנאשם יאבד את מקום עבודתו, אלא חשש כללי שלא יוכל לשרת חלק מלקוחות העסק. שנית, אין מדובר במקצוע ייחודי המחייב העסקה במקום עבודה זה בלבד. מעבר לכך, אזכיר כי מדובר בנאשם שלחובתו הרשעה קודמת. אמנם, זוהי הרשעה שהתיישנה, ועדיין נדירים הם המקרים בפסיקה שבוטלה הרשעתו של מי שכבר הורשע בעבר. המקרה שבפניי אינו מתאים לכך.
- מתחם הענישה וגזירת העונש המתאים
11. לפיכך, ובהתאם להוראות החוק, אקבע את מתחם הענישה תוך מתן משקל לערכים החברתיים בהם פגע הנאשם, מידת הפגיעה בהם, נסיבות ביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנוהגת.
12. במעשיו פגע הנאשם בשלום הציבור, ובתחושת הביטחון האישי והמוגנות של המתלונן, בתוך ביתו. העובדה שהנאשם הגיע לביתו של המתלונן, על רקע סכסוך שכנים הנוגע לרעש בבית המשותף, כשהוא אוחז בסכין, מחמירה את הסיטואציה בשל הסיכון והנזק הפוטנציאלי הטמון בכך, ובשל החשש (המגובה בניסיון החיים) ש"סכין הנישאת על גוף במערכה הראשונה סופה שהיא נשלפת וננעצת בגופו של הזולת במערכה השניה" (ע"פ 9133/04 גורדון נ' מדינת ישראל, 20.12.2004).

13. הנאשם אמנם לא ליווה את מעשיו במלל מאיים, ומדובר באיום בהתנהגות, ועדיין - לא יכולה להיות מחלוקת שהתייצבותו בפתח בית השכן עם סכין מופנית לעברו היא אירוע תוקפני ומטיל יראה. מנגד, נראה כי הנאשם לא התכוון להסלים את האירוע או לעשות שימוש בסכין, חדל ממעשיו תוך זמן מרצונו והכניס את הסכין לכיסו לאחר שחברתו של המתלונן הזהירה כי תזעיק את המשטרה.
14. יצוין כי בעניינו עבירת החזקת הסכין נטמעת במידה מסוימת בעבירת האיומים, שהיא העבירה העיקרית, שכן הנאשם יצא מביתו וצעד לבית השכן מצויד בסכין מטבח בהקשר ישיר לעימות עימו, קרי לא מתקיים בעניינו הסיכון הפוטנציאלי הכללי שמיוחס למחזיקי סכינים מחוץ לביתם וחצריהם, אלא בעיקר סיכון פוטנציאלי למתלונן, איתו החליט הנאשם להתעמת.
15. מדיניות הענישה בעבירות איומים תוך שימוש בכלי נשק קר "מדגים" כוללת לרוב עונשי מאסר קצרים, ממשיים או בעבודות שירות, גם ברף התחתון של מתחם הענישה. לצורך עיצוב המתחם אפנה לפסקי הדין הבאים:
- א. רע"פ 2604/22 מגן נ' מדינת ישראל (28.4.2022): הנאשם התארח בבית חברתו, ומהדירה נשמעה מוזיקה רועשת אשר הפריעה לשכנים המתגוררים בבניין. המתלונן, אחד השכנים דפק בדלת. הנאשם שפתח את הדלת, איים על המתלונן באומרו "בן זונה אני אדקור אותך", וכן "אני הולך הביתה להביא סכין". או אז, שב אל המתלונן כשסכין מטבח בידו, כשידו למטה והלהב מופנה לכיוון המתלונן. נקבע מתחם הנע בין מספר חודשי מאסר עד שנת מאסר. נגזרו עליו 8 חודשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריה (נוכח עברו הפלילי).
- ב. עפ"ג (חיפה) 59103-08-21 מדינת ישראל נ' מחאג'נה (2.9.2021): הנאשם איים על אחותו בעודו מחזיק בסכין כי ישתה לה את הדם והיא תמות. נקבע מתחם בין מאסר מותנה ל-12 חודשי מאסר בפועל, וגזר עליו 3 חודשי מאסר וענישה נלווית. בערעור לבית המשפט המחוזי הוחמר העונש ל-5 חודשי מאסר.
- ג. ת"פ (חדרה) 5070-06-23 מדינת ישראל נ' מן (3.2.2025): הנאשם כעס על שכנו (המתלונן) המחזיק בכלב, צעק, קילל אותו וזרק ממרפסת ביתו כיסא, אשר נפל סמוך למתלונן. בהמשך, לקח שני סכיני קצבים, עת אחז בהם איים על המתלונן בכך שרץ לעברו והחל לצעוק עליו. בנוסף, איים עליו באומרו: "אני אכנס לבית הסוהר, כשאני אסיים בית סוהר אני גם אדע להתנקם". המתחם שנקבע נע בין מאסר שיכול וירוצה בעבודות שרות לתקופה קצרה ועד 12 חודשי מאסר בפועל. נגזרו 45 ימי מאסר שירוצו על דרך של עבודות שירות.
- ד. ת"פ (ירושלים) 50670-11-22 מדינת ישראל נ' דעיס (10.10.2024): הנאשם הודה והורשע בהחזקת סכין ואיומים. מדובר בסכסוך דרך, כשמגג רכבו של המתלונן נפלו מספר רב של צינורות פלסטיק על הכביש והוא עצר את רכבו במקביל לרכבו של הנאשם. התנהל דין ודברים ביניהם, והמתלונן יצא לאסוף את הצינורות, הנאשם בתגובה, ירד מהרכב כשבידו מברג תוך כדי שהוא מחזיק את המברג בצורה מאיימת לכיוון המתלונן. נקבע מתחם עונש מצו של"צ ומאסר מותנה, ועד 8 חודשים שניתן לבצעם בעבודת שירות, לצד ענישה נלווית. נגזרו 180 שעות של"צ וענישה נלווית.
16. לאור האמור עד עתה, ובהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה, מידת הפגיעה בערכים המוגנים ומדיניות הענישה הנהוגה, מצאתי כי מתחם העונש ההולם נע בין ארבעה חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות, ועד 10 חודשי מאסר בפועל.
17. השיקולים המצטברים הבאים הביאוני למסקנה שיש לסטות במידה מתונה ממתחם הענישה, משיקולי שיקום, תוך היצמדות להמלצות שירות המבחן (למעט בשאלת ביטול ההרשעה):

- א. הנאשם פעל, אמנם בצורה פסולה ובלתי מותאמת, אך עשה זאת מתוך תחושה פנימית שעליו להגן על משפחתו מפני התנהלות השכנים, ובפרט על ילדיו שנחשפו באופן מתמשך לתוקפנות מצד דיירי הבניין. הוא הביע חרטה על כך ומבין את הפסול במעשיו. התרשמתי באופן ישיר מכנות ההודאה והחרטה, וכך גם שירות המבחן.
- ב. לחובת הנאשם הרשעה קודמת אחת, שהתיישנה, ואינה ממין העניין. אין היא מונעת כשלעצמה סטייה ממתחם הענישה.
- ג. שירות המבחן התרשם שהסיכון הנשקף מן הנאשם נמוך, שההליך המשפטי הרתיע אותו ושהסיכון העתידי ממנו נמוך. ההתערבות הטיפולית המוצעת על ידי שירות המבחן (קבוצה טיפולית לשליטה בכעסים) תיתן מענה גם לסיכון נמוך זה ותשפר את סיכויי שיקומו של הנאשם.
- ד. הנאשם מתפקד באופן נורמטיבי ביותר במישור המשפחתי והתעסוקתי. אין לו דפוסים אלימים ויש יסוד רב להניח שהאירוע נשוא כתב האישום יישאר כחריג בנוף חייו.
18. לאור האמור סבורני כי מתקיימים תנאי סעיף 40ד לחוק העונשין, קרי ניתן לגזור את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, ולפיכך אני דן אותו לעונשים הבאים:
- א. 180 שעות של"צ בהתאם לתוכנית שהציע שירות המבחן.
- ב. צו מבחן למשך 12 חודשים. הנאשם מזהר בחובתו לקיים את הוראות צו המבחן, ומוסבר לו שאם יפר את הצו עלול להיגזר דינו מחדש.
- ג. ארבעה חודשי מאסר מותנה, לבל יעבור הנאשם במשך שנתיים מהיום עבירת אלימות, או עבירת החזקת סכין שלא כדין.
- ד. פיצוי למתלונן בסך 1,000 ₪, ישולם תוך 30 יום.
- צו כללי למוצגים.
- זכות ערעור תוך 45 ימים.
- ניתן היום, י"א תמוז תשפ"ה, 07 יולי 2025, במעמד הצדדים.